

ע"פ 1075/20 - סנדאלקאדי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1075/20

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: סנדאלקאדי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
(כבוד סגן הנשיאה נ' זלוצבורהשופטים ד' כהן-ד' בן
טולילה) מיום 4.2.2020 בתפ"ח 35903-08-19

בשם המערער: עו"ד משה אלון

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגן הנשיאה נ' זלוצבורהשופטים ד' כהן ו-ד' בן טולילה)
מיום 4.2.2020 בתפ"ח 35903-08-19 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגדה מערער הוגש בחודש אוגוסט 2019 כתב אישום המייחס לו ביצוע של רצח בנסיבות מחמירות, ניסיון
לרצח, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונהיגה בפסילה. הדיון בהליך נדחה מספר פעמים לצורך הסדרת ייצוגו של
המערער ולבסוף נקבע כי מענה לכתב האישום ודיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
תשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) יתקיים ביום 29.1.2020. יומיים לפני מועד הדיון, הגיש בא כוח המערער
בקשה לדחייתו, בין היתר, מן הטעם שהטיפול בבקשה שהגיש לקבלת חומרי חקירה נוספים מן המשיבה - ומתנהלת
בפני מותב אחר - טרם הגיע לסיומו (להלן: הבקשה לקבלת חומרי חקירה). בשל התמשכות הטיפול בהליך העיקרי,
הורה בית המשפט לבא כוח המערער להציע מועדים אפשריים קרובים יותר לקיום הדיון, בחודש ינואר או בתחילת חודש
פברואר, ובתגובה השיב בא כוח המערער כדלקמן: "בשל העובדה כי חסרים חומרי חקירה רבים ומגוונים אשר לגביהם

עמוד 1

עתיד להתקיים דיון [...] גם אם נניח שניתן יהיה לקיים את הדיון [בהליך העיקרי] במהלך חודש זה, הרי שממילא לא ניתן יהיה לתת מענה לפי סעיף 144".

2. המשיבה מצדה התנגדה לדחיית מועד הדיון והשיבה כי חלק ניכר מהחומרים אליהם התייחסה בקשת המערער קיימים במשרדה ויועברו לבא כוח המערער לפי דרישתו. עוד ציינה המשיבה בתגובתה כי "אשר לחומר נוסף שביקש [המערער] - רישום פלילי של עדי תביעה ותיק רפואי של המנוח ושל עדת התביעה - טענת המאשימה [המשיבה] כי אין להעביר חומר מסוג זה ללא נימוק המצדיק העברתו". נוסף על דברים אלה צרפה המשיבה את תגובתה לבקשת המערער לקבלת חומרי חקירה במסגרתה הובאה בהרחבה עמדתה ביחס לחלק מהחומרים אותם ביקש המערער:

"[...]ג. עברם הפלילי של עדי התביעה 1,2 ו-3 - המבקש לא הציג ולו נימוק אחד לבקשה זו. ידוע לכל כי רישום פלילי, בוודאי של עדים, איננו מהווה חומר חקירה ויש לבחון בזירות את הרלוונטיות של כל בקשה [...] המבקש לא הציג אף טיעון לרלבנטיות של עברם הפלילי של העדים.

ד. אכן הוגש כתב אישום נוסף בפרשה זו. מדובר בהליך פומבי וכתב אישום גלוי. ב"כ הנאשם מוזמן להעתיק את כתב האישום כאמור.

[...]

ו. תיק רפואי של המנוח ושל עדת התביעה 4 - בדומה לסעיפים לעיל, אין כל ספק שמדובר בחומרי חקירה רגישים ואינטימיים הן של המנוח והן של עדת התביעה. ב"כ המבקש לא העלה כל טיעון שיצדיק את הפגיעה הקשה בפרטיות [...]".

3. על רקע זה הגיש המערער בקשה לפסילת המותב בה טען כי המשיבה "זיהמה" את ההליך הפלילי המתנהל בעניינו בכך שחשפה את בית המשפט לכלל הראיות הנזכרות בבקשה שהגיש לקבלת חומרי חקירה, המתנהלת בפני מותב אחר. לשיטתו, פירוט חומרי חקירה אלו על ידי המשיבה יש בו כדי לטעת דעה קדומה בקרב בית המשפט באופן המקים עילת פסלות.

4. בית המשפט, כאמור, דחה את הבקשה. בית המשפט ציין כי מוטב היה אמנם שתגובת המשיבה לבקשה לקבלת חומרי חקירה לא הייתה מצורפת למסמכיה במסגרת ההליך העיקרי. עם זאת, הוטעם כי אין בצירוף התגובה הנ"ל כדי להביא לפסילת המותב, שכן הפרטים המפורטים בה הם כלליים בלבד ואינם עולים כדי "מסה קריטית" של ראיות בלתי קבילות, אשר יש בה כדי להביא לפסילת מותב. עוד הפנה בית המשפט לסעיף 74(ג) לחוק סדר הדין הפלילי הנוגע לבקשה לעיון בחומר חקירה ולפיו בקשה כאמור "תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר היא תובא בפני שופט שאינו דן באישום [...]". נפסק, כי עיון בסעיף הנ"ל מלמד כי אין מניעה גורפת שבית המשפט הדן בהליך העיקרי ידון גם בבקשה מטעם הנאשם לעיון בחומרי חקירה, ומשכך קל וחומר שחשיפתו לתגובת המשיבה בבקשה כאמור הכוללת פרטים לקוניים בלבד שאף לא פורטו לעניין תוכנם, אין בה כדי להביא לפסילת המותב.

5. מכאן הערעור דנו, בו חוזר המערער על טענותיו בפני בית המשפט קמא ומוסיף כי דין בקשתו לפסילת המותב להתקבל אף מטעמים של מראית פני הצדק. כמו כן טוען המערער כי לנוכח השלב המוקדם בו מצוי ההליך,

העברת התיק למותב אחר לא תגרום נזק ממשי או סרבול מיותר - טעם אשר לשיטתו שוקל אף הוא לטובת קבלת הערעור.

6. עיינתי בערעור על נספחיו ובאתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. היחשפות המותב לחומר ראיות בלתי קביל אין די בה כשלעצמה כדי להביא לפסילתו, ורק במקרים חריגים שבהם נחשף בית המשפט ל"מסה קריטית" של ראיות שאינן קבילות יש מקום להורות על פסילתו מלשבת בדין (ע"פ 8906/18 סניץ נ' עד כאן - צעירים למען ישראל, פסקה 3 (26.12.2018)). המקרה דנן אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים. היחשפות המותב בענייננו לתגובת המשיבה לבקשה, כאמור, כללה פירוט שטחי בלבד בדבר החומרים בהם ביקש המערער לעיין, מבלי שבית המשפט נחשף לראיות עצמן והיא אינה מלמדת על חשיפה של המותב ל"מסה קריטית" של ראיות שיש בה כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים, אפילו היו אלה בלתי קבילות (השוו: שם). במקרה דנן המערער אף לא הצביע על נימוק כלשהו אשר יש בו כדי לבסס את הטענה כידעתו של המותב "ננעלה" בעקבות היחשפות למידע הנ"ל. על כן, לא מצאתי מקום לקבל את הערעור, גם לא מטעמים של מראית פני הצדק (ע"פ 8657/19 אבו גודה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (19.1.2020)).

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ח בשבט התש"ף (13.2.2020).

ה נ ש י א ה